

S. DIVI GREGORII PA-

PAE, HVIIS NOMINIS PRIMI, COGNOMEN-
to Magni, omnia quæ extant, opera, nunc recens ad fidem vete-
rum exemplariorum, accuratiore diligentia & mendis re-
purgata, & elegantioribus formulis quam vñquam
antehac excusa: Quorum omnium elen-
chum pagina versa exhibebit.

Cum Indice materiarum, ex eisdem summa fide collecto, auctiore modo,
quam priores in unius contracti fuerant: Altero item Indice authorita-
tum in omnia opera, qui antea solum Moralem continebat.

Moralium

APVD HVGONEM ET HAERE-
des Aemonis à Porta.

1542

frat. Al. S. A.

es de la Colegio de Jesus de Salamanca

No se halla en esta edición lo formado en pago
el museo bogotario de este año de 1710. Pari-
cia constancia d.
Por comision del L. Oficio
J. G. P. Arzobispado

INDEX OPERVM DIVI GREGORII PAPAE.

In Job, Expositionum moralium libri XXXV.
Pastoralis curae liber unus, itres sedes partes.
De vita & miraculis patrum Italicorum: & de
æternitate animæ, Dialogorum libri IIII.
In Cantica cantorum expositio.
In Ezechielem prophetam, homiliae XXII.
In diuersis euangelii lectiones, homiliae XL.
Expositio in VII Psalmos poenitentiales.
Epistolarum, ex registro pontificatus eiusdem
collectarum, libri XII.
In primum Samuelis (qui & Regum primus di-

citur) variarum enarrationum libri V.
Scriptis vero & alia nonnulla D. Gre-
gorius, ut Joannes de Trittenheim te-
statur, scilicet in quinque libros Moyse,
in libros Regum, in prophetas, & alias
scripturas sanctas, quæ post ipsius mor-
tem nondum in publicum data, æmuli
cuius nequissimi, gloriae videlicet san-
cti viri inuidentes, igne perdiderunt,
sicut Joannes Diaconus in vita Gre-
gorii conqueritur.

VITA DIVI GREGORII PAPAE EX IOANNE STELLA SACERDOTE VENETO.

Papa 67.
An. Chri-
sti 590.

*Coflex. ac-
tus. pri-
mar seru-
seruorū
do. senatu-
ment.*

Gregorius Magnus, papa eius
nominis primus: natione Ro-
manus patre Gordiano viro
senatorio, post Pelagium pon-
tificem sedis annis XIII me-
sibus VI. & diebus decē. Do-
ctor quidē crudelissimus, humillimusq; atque
sanctissimus: qui primus omnium pontificō
se seruum seruorū dei nominavit ac scriptis.
Hic vt dictum est, primo monachus & levita
existens, pontificale munus in multa rerum
perturbatione constitutus, tandem inuitus suscep-
pit: in quo sane ita vixit, vt si que ad tempora
nostra neminem ex successoribus habuerit pa-
rem, nedum superiorē, vel sanctitate vitæ, vel
diligētia in rebus agendis, vel doctrina & scri-
ptis. Ea propter meritum terrestris angelus vo-
cari promeruit. Hic itaq; suscepit dignitate
synodum apud sanctū Perrum. XXIII. episco-
porum habuit: in qua quidē Gratiano testate,
multa sustulit quæ nocitura erat: & mulae ad-
didit quæ profectura fidei nostræ valebantur:
& p̄fessiū quæ subiecta sunt, ordinavit: in
ea quippe synodo primo. IIII. cœcilia. si Nicen.
Constantinopolitanū, Ephesinū & Chalcedo-
nense decreto publico approbavit & confir-
mavit: necnon & quinque veneratus est: vt ha-
bemus in can. dist. v. c. Sicut sancti euangelii.
Vetuit item eo in concilio, vt nullus bigamus
ordinaretur presbyter. Mādumit preterea vi-
timam defuncti voluntatem modis omnibus
obseruari debere. xiii. q. lca. Voluntas vltima.
Vetuit item monasteria monialū introire, &
earum cōmatres fieri posse. Addidit denique
quadragesimali ieiunio. IIII. dies primo vide-
licet quartā, quintā, sextā ferium & sabbatū,

vt habeatur de conse. dist. v. c. quadragesimam.
Introitumq; missæ cuo uno versu alicuius psal-
mi ordinavit: etiam inuenit fuit, vt no-
uies Kyrieleison diceretur: & Alleluia & Of-
fertorium: ac post communionem caneretur sonus
idem similiter in can. addidit, Diesq; nostros
in sua pace disponat mandauit: rursus in prin-
cipio omnium horarum canonicarum, Deus
in adiutorium meum intende, cum Gloria pa-
tri dici debere. Supplicationesq; maiores, pro-
pter pestē sedandā atque stationes pro maio-
ri parte instituit. Quid plura: omnē ecclesia-
stici officii institutionē ipse sanctissimus pon-
tifax instituit & approbavit: ipse quoq; adhuc
monachus in Sicilia, sex monasteria ex pater-
nis facultatibus edificauit. Domum insuper
suam Romæ religioni dedicauit. Ipse etiam
Tratanum imperatorem ab inferno liberauit:
pauperes præterea in domū paternā vndique
confidentes exceperit, & in vita cibōq; ac potu
semper ministrauit: fuit deniq; vir hic omni
laude dignissimus: si vitā, si mores doctrinamq;
inspicias, si tñ in diuinis rebus, ac in humanis
prospiccas: hic quoq; Anglos omnes & Vis-
gothas hereticos ad fidem Christi conuerit,
& ad unione veritatis reduxit. Confirmata
denique hoc pacto ex omni parte ecclesia san-
ctissimus hic Gregorius Secundo Phœcæ im-
peratoris anno migravit ad dominū. Cuius cor-
pus in diui Petri Basilica omnibus cōlachry-
mantibus. IIII. idus Martii sepultum fuit: atq;
eo die eius natale celebratur. Eoq; mortuo: se-
des vacauit mensib. V. & diebus. XIX.

Sequuntur & aliae vitæ ab aliis de eo-
dem conscriptæ multo ampliores.

INCIPIT

TEXTVS LIBRI PRIMI
Job. CAPVT I.

VI R erat in terra Hus, nomine Job, Et erat vir ille simplex, & rectus, ac timens deum, & recedens a malo. Natus sunt ei septem filii, & tres filia. Et fuit possesso eius septem milia ovium, & tria milia camelorum. Quingenta quoque iuga bovinorum, & quingenta asinorum, ac familia multa numis. Et ait vir ille magnus inter omnes Orientales. Et ibant filii eius, & fratribus eius communia per domos, vniuersitate in die suo. Et emitentes vocabant tres sorores suas, ut comedarent & biberent cum eis. Cumque in orbe transiissent dies coniugij, autem ad eos venit, & sanctificabat illos: conflagantesque dilucido offerebat holocausta per singulos. Dicobant enim: Ne forte peccauerint filii mei, & beneruntur deo in cordibus suis. Sic faciebat Job cunctis diebus. Quidam autem dies cum eis simili filii dei ut afflisterent eorum dominum, afflit inter eos etiam satan. Cui dixit dominus: Vnde venisti? Qui respondens ait, Circuui terram, & perambulauim eam. Dixitque dominus ad eum: Numquid considerasti servum meum Job, quod non sit ei similis in terra: homo simplex, & rectus, ac timens deum, & recedens a malo? Qui respondens satan ait: Numquid frustra timet deum? Nonne tu vallasti enim se de omnibus eis, vniuersitate substantiarum eius per circumspicere? Operibus manus eius benedixisti, & possesso eius crevit in terra: sed extende paululum manus tuas, & tangere cuncta que possides, nisi in faciem benedixeris tibi. Dixit ergo dominus ad satanum: Ecce vincula que habes, iu manu tua sumentibus in eam, ne extendas manus tuas. Tergoque est satan a facie domini. Cum autem quadam die filii & filiae eius comedenderent & biberent vintum in domo fratris sui primogeniti, nuncius venit ad Job qui diceret: Hodie arahant, & osint paschalibut iniusta eos: & irremunt Sabati, vulerantque omnia, & pueros percusserant, ludio, & tunc ego solus ut nunciarem tibi. Cumque adhuc ille loqueretur, venit alter, & dixit: Ignis dei occidit ex te, & raffas ones, perenosque coniungens: & effugi ego solus ut nunciarem tibi. Sed & adhuc illo loquente, veuit alius, & dixit: Chaldaei fecerunt tres turmas, & invaserunt camelos, & vulerant eos: necnon & pueros percusserunt gladio, & ego fugi solus ut nunciarem tibi. Adhuc loqueretur ille & ecce alius intravit, & dixit: Filius tuus & filialis velicenzibus & boculibus vintum in domo fratris sui primogeniti, repente vestitus vehementer irruit a regione deserti: & concusit quantor angulos domum, que coempsit oppresit liberos tuos, & mortui sunt: & effugi ego solus ut nunciarem tibi. Tunc surrexit Job, & scidit vestimenta sua, & togo capite coempsit in terram, adorans & dixit: Nudus egredies sum de vtero matris meae, & nudus reuertar illuc. Dominus dedit, duerit, non abstat! sicut domino placuit, ita factum est: sic non men domini benedictum. In omnibus his non peccauit Job labiis suis: neque sicutum quid contra deum locutus est.

Moralis expositio

SANCTISSIMI PATRIS

GREGORII magistri Ecclesiarum docto-
ria celeberrimi, in beatum Job.

INCIPIT LIBER PRIMVS SV.

per primo capite textus. Cap. I.

Quod res iusti preconii sic inter mados Law-
dabiles commerserit.

VI R erat in terra Hus, nomine Job. (deinceps) Et erat vir ubi habitauerit dicitur: ut eius merita virtutis exprimitur. Hus namque quis nesciat? Hus, quod sit terra gentilium? Gentilitas autem est obligata vitiis existit: quo cogitationum sui conditoris ignoratur. Dicatur itaque ubi habitauerit, ut hoc eius landibus proficiat, quod bonus inter males fuit. Neque enim valde landabile est bonum esse cum beatis esset bonum esse cum malis. Sic ut enim grandioris culpa est inter bonos honestum esse a immortali & per peccatum bonum etiam inter malos extitisse. Hinc est quod titulum beatus Job libellus attestat dicens: Et tu es fui dracoman, & socius fletu blenorum. Hinc Petrus magnus loculauit exaltatus quia bonorum inter reprobos inuenit, dicens: Et iustus Iohannes propheta in epiphodio in initia conversione eripitur. Apud eum enim & auctoribus illis erat: habitus apud eos, qui de die in diem animalium iniqui operibus cruciabant: Quia nimis cruciari non posset, nisi prava propinquorum opera, & audiet, & ceterum: ut tamen aspecto & similitudine iustus dicatur: quia iniquorum vita, non delectando iusti aures atque oculos, sed ferendo tangebat. Hinc Paulus discipulis dicit: In medio nationis peccata & poena: inter quos lucet sicut lumina in mundo. Hinc Pergami Ecclesia dicitur: Scio ubi habitas, ubi sedes est satane: & tenet noctem meum, & non negat mihi eidem noctem. Hinc sancta Ecclesia spiritu voce invadatur, cuius ei in amoris cantico dicitur: Sicut filii inter spumas, sic amica mea inter filias. Bene ergo beatus Job, memorata terra gentilium, inter iniquos vitiis decribatur: ut luxa sponsi praecouli inter spumas illius crevallis monstratur. Vbi recte mox iubilatur: Simplex & rectus.

Quod simplicitas faveatate pro refutandis ha-
benda non sit.

Caput. I.

Nonnulli namque ha sunt simplices, ut rectum quod fit signaretur: sed eo vere simplicitatis innocentiam declarant, quo ad virtutem restitundinis non affligunt: quia dum causa esse per rectitudinem incidunt, nequaquam innocentem persistere per simplicitatem possunt. Hinc est quod Paulus discipulis ad Ionienses dicens: Vnde vos sapienter esse in bonis simplicies ante in malo. Haec curiosus dicit: R. Cor. 14. Nolite peccati offici tentare, sed malitia percului estoce. Hinc per semper ipsam veritatem discipulis praecepit, dicens: Esto prudenter sicut serpentes, & simplices sicut columbae. Utique Matt. 10. enim necessatio in admonitione coniuncta: ut & simplicitatem columbae alioquin serpentem nullus eret, & rursum serpentis astutiam columbae simplicitatem temperaret. Hinc est quod haec & spuma presentiam suam hominibus, prout in columba solemmodo, sed etiam in igne patet. Per columbam quippe simplicitas: per igne vero zelus indicatur. In columba ergo, & in igne, lanchas spuma ostendit: quia quicunque illo pleni sunt: sic manifestanda simplicitatis iniurulat: ut contra culpes delinqüentium etia zelo rectitudinis ascendantur. Secundum A. 2.

Quod bona mala aliquid deo accepta esse non possunt.

Timent deum: & recedens a malo.) Deinde timere eis, sive la que facienda sunt bona, praeferre. Unde per Salomonem dicitur: Quia deum timet, nihil negligit. Sed quia non nulli sic bona quendam faciunt: & tamen a qualibet alia malis minime suspendantur: bene postquam timet deum dicitur, recedens quodque a malo prohibetur. Scriptum quippe est: Ucclima a malo, & sic bonum. Neque enim bona deo accepta sunt, neque

*Aliud.
E
Iob. 30.

2. Petri. 2.

Philip. 2.

Apoc. 2.

Cantic. 2.

R. Cor. 14.

Matt. 10.

A. 2.

Ecclesiast.

Act. 7.

Psal. 36.

Act. 2.

2 TOMVS SECVN

DVS OPERVM ALIQVOT D. GREGORII PA-

pz huius nominis primi, cognomento Magni, docte ac piz in-
stitutionis resertissimorum, nunc denuo ad fidem veterum
exemplariorum accuratiore diligentia amendis in-
numeris repurgatorum.

Quotum omnium elenctum, quae huic Tomo insunt, pagina
proxima indicabit.

Accessu præterea eiusdem authoris luculentissima in
primum librum Regum explanatio.

APVD HVGONEM ET HAERE-
des Aemonis à porta.

INDEX

OPERUM DIVI GREGORII
Pape, que hinc Secundo
Tome insunt.

- Pastoralis curae liber vnu in tres sedes partes.
De vita & mirabili patram Italicorum : & de aeternitate
animarum, Dialogorum libri IIII.
In Canticis canorum expusio.
In Ezechiel prophetam, homelij XXII.
In diversis Evangelij lectiones, homelij XI.

Tabula capituli libri I Pastoralis beati Gregorii
Pape. Et primò Summaria prime partis.

- N**on imperiti venire ad magisterium audeant.
Ne lneā regimur subeant quā viuendo nō pet-
scunt, que meditando dudicunt.
3 De pondere regimur, & quod aduersa quæc despicien-
da sunt, & propria formanda.
4 Quod plerunque occupatio regimur soliditatem diffi-
cilem mentis.
5 De his qui in regimini culmine prodeunt: exemplo virtutum possunt: sed quietem propriam secundando refrigerant.
6 Quod hi qui pondus regimur per humilitatem retinunt,
tunc vere sine humilibus cum clavis indicis non refluant.
7 Quod soenunquam predicationis officium nonnulli lau-
dabiliter appetunt; & ad hoc nonnulli laudabiliter co-
acti pertrahuntur.
8 De his qui præstissime concupiscunt, & ad usum sua libidini-
nis instrumentum Apostolici sermonis attipiunt.
9 Quod mens præstissimæ volentium plerunque ibi fata humi-
rum operum premissione blanditur.
10 Quod quisque ad regimen venire debet.
11 Quod quisque ad regimen venire non debet.

Summaria secunda partis.

- 1 Is qui ad regimen ordinare peruenierit qualen se in ipso
regimine debet exhibere.
2 Ut rector cogitatione sit mundus.
3 Ut rector sit temper operatione præcipius.
4 Ut sit rector discretus in silento, utilis in verbo.
5 Ut sit rector singularis compassione proximus, pro cun-

Expeditio in vij. psalmos pœnitentiales.
Epistolarum, ex registro pontificatus eiusdem collectarum,
libri XII.

Scripsit vero & alia nouella. D. Gregorius, ut Joannes
de Tritenheim tellatur, scilicet in quinque libros Moysi, in
Prophetas, & alias scripturas sanctas quæ post ipsius mor-
tem nōnum in publicum data, sensu eius sequentiam gloriæ
videlicet sancti viri inuidentes, igne perdidere, sicut Ioan-
nes diaconus in vita Gregorii conqueritur.

Accedit insuper hanc editioni eiusdem D. Gregorii Pa-
pe, in primum librum Regum expeditio, quam priores Co-
dicts quo habebant.

Etis contemplatione suspenſus.

- 6 Ut sit rector bene agentibus per humilitatem fodus: con-
tra delinquendum vitia per zelum iustitia: eretus.
7 Ut sit rector interiorum carum in exteriorum occupa-
tionem non minuerit, exteriorum prouidentia interiorum
soliditudinem non relinques.
8 Ne placere rector suo studio hominibus appetat: sed ta-
men se quid placere debet intenciat.
9 Quod sciens tollit rector debet: quod plerunque virtus
virtutes se esse mentiuntur.
10 Quod esse debet rectori discretio cor rectioris & diuina-
lia, seruoris, & mansuetudinis.
11 Quantum rector facere legis meditationibus esse debet
intencias.

Summaria tertie partis.

- 1 Quod aliter admouendi sunt virtus, atque aliter formans &c.,
continens in le. XXXV, admonitiones & declarationes ea-
randae.
2 De exhortatione multis ad liberdadem sic singularem vir-
tutes adiuvet: quantum per hanc contraria virtutibus vi-
tia non exrefescantur.
3 De exhortatione que mihi adhibenda est conseruatis paſſo-
ribus laboranti.
4 Quod aliquando leniora virtus relinquenda sunt, ut gra-
uiora superabancur.
5 Quod infirmis omnino debent alta prædicari.
6 De opere prædicationis & voce.

Summaria secunda quartæ partis.

Qualiter prædicatores omnibus riue peractia ad similep-
sum redemantur: nunc vel virtus, vel prædicatione extollant.

PROLO-

GVS IN PASTORALIA BEA-

ti Gregorij papa ad sanctissimum lo-

aumem ipsius opum consueta

Romania,

Proboris ut ergo me posse era fugere de
li telice. Et voluisse benigna frater
caritatem, atque humilitatem invenire
ne apprehendam, que ne quibusdam
legiis esse videamus: praeſentis libri
libello exprimo de eorum gravissime
comme quod poteſci & lac qui vacat
vacare non expeſci: que in tantis ex-
pectatione apta le me perimeſcat. Quidam per tua vero diſpu-
tatione liber ille diligenter ut ad leſteris fui animus or-
dinatis allegationis, qua quibz danis paſſibus graduerat.
Nam cum rectum necesse in capitulo pefandis, valde illi ad
culmen quicqz regimini qualiter venientiam agit hoc rite per
veniens qualiter vixit: & bene vivens qualiter docebat: & ter-
re docens infinitate in qua spacioſe quia tra valer conſi-
deratio cognoscere est: hanc huiusmodi acutissima fugiat: aut p-
uentis vita contradictione vitam doctrina celiuitur: aut
doctrina premiump extollat. Prius ergo appetitione timor
temperit: post uenit magisterium quod i non requiriem
feliciter cura commendet ac deinde necesse illi ut pastoris
bonum quo ducendis videntur: etiam loquendo propage-
tur. Ad extreum verū ſuperest: ut perfetta quicqz opera co-
fideri: in progreſſo firmatur deputatio: ne haec ante occul-
tu arbitri oculos tuos elationis extinguat. Sed regia fuit
plericqz tuu imperita similesqz diu in tuis fe neficiis,
et non eſcire de te concipere: qui potius magiſteriu-
m tanto legiis affinitati quo sit magnitudine illius igno-
ranti ab ipso libet huius reperiebundus exordio ut qui in
doctrinæ precipites doctrine artem tenere appetentes pra-
cipitiosus fuit antibus lingua locutionis nolle: non re-
pellantur.

Nec auctore beperit ad magisterianum attinet.

Capit. I.

NULLA res doceri preclaramur: mihi inuenientia prius meditatione diflu-
atur. Ab impenitus ergo pastorum
magisterium galborale fufculpum
in magno temeritate evocatum aus-
ell: etiam regimini autem. Quis z
autem cogitatione vulnera occul-
tiora esse nesciat: vulneribus vicer-
eunt: tamen lepe qui — quaque
spiritualis poterit cognoscere: recordi: & medicos prodi-
ti non metuunt: dum qui pigmentatum viva incitant: videri
medici caras erubere. Sed ora auctore deo ad religio-
nis reverentiam omne tam praeclara ſculpi culmen inclau-
tus: fuit oenamli qui iora: & omni Ecclesiastis per speciem
regimini gloriosi: affectione honoris: rideti doctores reperi-
tent: tranſcendere ceteros concipere: atqz si effante ver-
itate primas: falſationes in ſtotu primos reculuntur: ut ex-
cepit primis in ceteris: quae & cathedras: qui inſcripta
eure: pastorum officium ministrare dignè tam magis de-
querunt: rurero ad huius homi: ita in magisterio: ac in exula-
tione peruenienti: ipſa quippe in magisterio lingua coſun-
dit: exponendo aliud dicuntur: & aliud docentur. Contra quos
domini per prophetam quoniam dicas: ipſi regnauerunt
& non es me: principes exalterant & ego ignorauit: foſte au-
tem: & non exaltarior ſomni redoma regiant qui nullis
fulti virtutibus nequamquam diuinitus vocati: ſed ſu capaci-
tue accensu fulmen regimini rapunt poetus quam allequa-
tor. Quid tamen interna index & proprieſtate: & non cognoscere
vix quae permixtio tolerat: prefedō per iudicium re-
probacionis ignorat. Vnde ad te quibusnam & nulli mite-
culi venientiam dicit: Recedite a me operari iniquitatem:

meio qui clavis vos. Pastorum imperialis voce veritas incre-
pacatur per prophetam diuinitus ipsi pastores ignorante-
runt intelligentiam. Quis tantum deſtituerit dominus ci-
teat: Et ienitentes legem nescierunt me: & nesciri ſe ergo ab
eis veritas queritur: & nescire ſe principiam nescientiam
ſe protegat: ut quia profecto hi qui ea quae fum domini ne-
ſcientiam domino nesciuntur. Paulus in teſtameſtū: qui
quem ignorat ignorabimur. Quae uimur paluorū ſape
imperata mēritia congruit: ſape habebimur: quia comis
lumen scientia ſua culpa exigente ſeu habeantur: ſic ſeo
tamen dei iudicio agitur ut per terrum ignorantem: hi etiam
qui frequentiſſimam lumen uangelio per ſen-
tientiam veritas dicit: ſi excaſto diuatum praebat: ambo
ſi incaſto erunt. Hinc Paulus in teſtameſtū: a nobis optantis animo: ſed pro-
phetantis minifilio denicit: dicent: Obscurantur: et culi ro-
tundū videat: & deſtum ecclū ſempre ſcurenſis. Oculi equipe
ſunt: quia in ipſa brevitate immixta facie poſuimus: quia in
risu mēritia: uicipient: quibus huius mēritiā qui ſubsequenter
ſchola i dora nemorātur. Obscuratius ergo talia deſtitutum Pe-
tior quicqz lumen ſcience perdit qui pereunt: profecto cu-
dā ad portanda peregrinorū oculis curvanger qui ſequuntur.
Ne locutus regimini ſalutem quia inuidio non pefci-
erunt que mēritio diueraſt.

Capit. II.

Et ſunt nōcilli qui leſteris cura ſpiritualia precepta per-
ſcutantur: ſed que in illi genio penetraunt, uiuendo
conſuleant: reperit dicent que non opere: ſed medi-
tatione diuiderint: quid verbi predican: meritos im-
pugnat. Unde ſi ut eum patet per alacria gradinuerat pre-
ceptum greci ſequuntur. Hinc antiqui per prophetam domi-
nū curare ſe incomplicem ſaltorum leſentiam queritur: dī-
cere: Cen ipſi limpidaſſum aquam liberetis: reliqui pe-
dicta refuta: curabitis: & ois mea que coſcientia pedi-
bus ueltris foera ſe paſcebitur. Et quae pedes i eis curba-
nebāt hec hibet. A quā quippe limpidaſſum patet ſe
bocu: alii morta ſeruatis recte ineligentes haueant. Sed
eadem aquam pedibus perturbare: et in diu meditationis
ſtada molle viuendo corrumpere. A quā ſilicei: eorum tur-
bata preludis ois ibant: cum ſubiecti quā poteſtantur
verba que audirent: ſed ſola que conficiunt opera prout ea
imitantur. Ogi enim diuila ſiluit & per opera perceruitur:
quasi corripit ſomnium in poſtibus latum ſum. Hinc quo-
que ſcripimus ell per prophetam: Lætare: eis triste depulit mel
ſaccide deriali. Hinc rursum de faciendo ſunt mali per pro-
phetas: diu inſtituit: ſed ſunt dormit Israel: in obedi-
lumi iniquitatis. Nemo quippe amplius in obediencia: quia
qui per eis agiſſimis vel ordinem fauili ſi habet. De-
linquuntur namque hunc vito: redargere preſumant: & in
exemplum culpoſe rebente extundant: quando pro rene-
renza ordinis peccator honorantur. Indigni autem quicqz in-
tentiis pondere ſuget: et veritate: antea ſe bocula ece-
dit: aut penitentia: que ritu: qui ſe calificauerit vnum de p-
Ellis uitioſi in me credunt: melius erat ei ut ligarent mola-
ſimia in collo eius: & preſerueret ut profundi merti. Per
me: non quippe clauaria: ſecularia: viva circumſtans ac labor ex-
perimentat: & per profundum maris extrema: damnatio diu-
nguit. Qui ergo ad ſanctitatis ſpeciem deductus: vel verbo
carceris: ſtrinx: vel exemplo melius preſeruerat: ut huc
ad mortem: obſeruante huius uerena alia: coſtrigentur:
quā ſacta offerta ex eris in culpa: imirabilē demonaſ-
centia ſu nimis uolens cadere: vnamque hunc teletabilis
inſtruimus peccati.

De paſtore regimini eo quod ad alia ſu querat: & ſpi-
cienda ſunt: & preſeruerantur.

Capit. III.

Hec igitur breuitat diuinitus ut quantum ſit: po-
ndus regimini multa racione ne temerare laici re-
gimini: & aliquis his impatit: et auctor: & per cocu-
pſeſtia culmiſſis diuinitus in opere perditionis. Hinc enim
pat Jacobus predicit: dicit: Nolite plures: magnis ſu fra-
tres mei: hinc ipſe dei humum: mediator regum percepere
vitam: in ſeruū: qui ſuperiorum quaqz ipſi: uicem i ſe
ſumque transcedens ante ſe: a regum incepta: ſcriptum
quippe ell: Ieſus ergo eis cogouit: ne quia venienti eleſentur
at ſi ſuperiori

Mat. 23.

Oſſe. 2.

B
Eſte. 6.
Hieſa.
1. Cor. 14.

Matt. 15.
Paul. 73.

Ex. 44.

Matt. 26.

1. Cor. 6.